Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nec tres spe sci. qa & spe scs ppria significatione qua etiam donu
di dr: nec pat nec filus. Qd g tres. Si enim tres psone. comune e
eis. id qd psona e. Ergo hoc speciale aut generale nomen est
eis. si ꝯsuetudine loquendi respiciam. Sed u e nature nulla di
uersitas. nta genaliter enunciant aliq plura. ut etiam specialiter
enuntiari possint. Hature enim differentia facit. ut laurus &
mirtus & olea. aut equus & bos & canis n dicant speciali nomi
ne. istr tres lauri. aut illi tres boues. sed genali. & tres iste ar
bores. & illa tria animalia. hic v. ubi nulla e entie diuersitas.
oportet & speciale nom habeant hec tria. qd tam n inuenit.
Nam psona genale nom e in tantum. ut etiam possit homo hoc
dici. cum tantum intersit inter dm & hominem. Deinde in ipso genali
uocabulo si ppter ea dicim tres psonas. qa comune e eis id qd psona
e. alioqn nullom possunt dici nta qmadmodum n dicunt tres
filii. qa n comune e eis id qd filus e. cur n etiam tres dos dicim.
Certe enim & pat psona. & filus psona. & spe scs psona. ido tres pso
ne. Qa g pat ds. & filus ds. & spe scs ds. cur n tres dii. aut quo
ppter ineffabile ciunctione. hec tria simul un ds. cur n etiam una
psona. ut nta n possum dicere tres psonas. quamuis singlam qq;
appellem psonam. quemadmodum n possum dicere tres dos. quis sin
glm quemq; appellem dm. siue patrem. siue filium. siue spm scm. An
qa scriptura n dicit tres dos. Sed nec tres psonas alicubi scriptura
commemorare inuenim. An qa nec tres. nec una psonam scptura
dicit hec tria. legim enim psonam dni n psonam dnm. ppter licuit
loqndi & disputandi necessitate tres psonas dicere. n qa scrip
tura dicit. sed qa scriptura n ntdicit. Si aut dicerem tres dos. nta
diceret scriptura dicens. audi isrl dns ds tuus un e. Cur g & es
entias n licet dicere. qd similiter scptura sic n dicit. nta nec nta
dicit. Na entia. si speciale nom e. comune trib. cur n dicant